

ת"פ 60446/09/19 - מדינת ישראל נגד סלמאן אבו ראשד

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 60446-09-19 מדינת ישראל נ' אבו ראשד

ת"פ 54331-08-22 מדינת ישראל נ' אבו ראשד ואח'

בפני	כבוד השופטת אושרית הובר היימן
בעניין:	המאשימה
	נגד
הנאשם	סלמאן אבו ראשד

גזר דין

1. הנאשם הורשע בתיק שבכותרת, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של **התפרצות למגורים כדי לבצע עבירה בצוותא**, לפי סעיף 406 (ב) לחוק העונשין יחד עם סעיף 29(א) לחוק, **היזק לרכוש במזיד בצוותא**, לפי סעיף 452 לחוק העונשין, יחד עם סעיף 29(א) לחוק ו**גניבה בצוותא**, לפי סעיף 384 יחד עם סעיף 29(א) לחוק העונשין (להלן - "**התיק העיקרי**").

2. לאחר הרשעתו, ביקש הנאשם לצרף לתיק זה את ת"פ 54331-08-22 (של - קריות), שם הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו, עפ"י כתב אישום מתוקן, בעבירה של **גניבה**, לפי סעיף 384 לחוק העונשין יחד עם סעיף 29 (א) לחוק, **קשירת קשר לעשות פשע**, עבירה לפי סעיף 499(א) (1) לחוק, **החזקת כלי פריצה לרכב**, עבירה לפי סעיף 413(ז) לחוק יחד עם סעיף 29 (א) לחוק, ו**התפרצות למגורים לבצע עבירה**, עבירה לפי סעיף 406(ב) יחד עם סעיף 29(א) לחוק (להלן - "**התיק שצורף**").

3. במסגרת התיק העיקרי, הורשע הנאשם בכך שביום 17.08.19, בין השעות 00:00 ל - 05:00, התפרץ, יחד עם אחרים שזהותם אינה ידועה, לבית המתלונן מר יוחאי חנניה קוסבור (בית מס 168 במושב בית חלקיה), תוך שהוא עושה שימוש ברכב מסוג ג'יפ רנג'ר ל.ז. 40235301 (להלן "**הרכב/רכבו של הנאשם**") וגנב כספת. כפי שנקבע בהכרעת הדין, הנאשם יחד עם אחרים, חדר לבית המתלונן דרך חלון חדר האמבטיה, לאחר שקרעו את רשת החלון; הנאשם והאחרים קרעו חוטי חשמל, נטרלו את מערכת האזעקה ועקרו את מכשיר ה - DVR בבית, עקרו כספת שהייתה מקובעת לקיר הבית בחדר הממ"ד, שפכו חומר מחליק על רצפת הבית וגררו את הכספת דרך דלת המובילה אל חצר הבית, חתכו את גדר החצר ובאמצעות מלגזה ידנית הוציאו את הכספת מחוץ לשטח הבית. עוד נקבע, כי הנאשם והאחרים קשרו את הכספת, באמצעות רצועות גרירה, לרכבו של הנאשם וגררו את הכספת למקום שאינו ידוע למאשימה. ביחס לתכולת הכספת שגנבה, נטען במסגרת כתב האישום, כי כללה גם סך של 3 מיליון ₪, כספי עסקו של

המתלונן. במסגרת הכרעת הדין, הרשעתי את הנאשם בכל אשר יוחס לו בכתב האישום, אולם באשר לתכולת הכספת קבעתי כי לא עלה בידי המאשימה להוכיח כי כללה סך של 3 מיליון ש"ח, אלא כי הוכח שתכולתה של הכספת בעת ההתפרצות הייתה בשווי משמעותי שכלל, לכל הפחות, 7,000 יורו, 50,000 ₪, מסמכים אישיים, כרטיסי אשראי, תכשיטים, טאבלט ומכשיר טלפון נייד, וכן כספי עסקו של המתלונן בסכום שאינו ידוע.

4. במסגרת התיק שצורף, הורשע הנאשם בכך שיחד עם 2 הנאשמים הנוספים, קשר קשר לצורך ביצוע התפרצות לדירה וגניבה, ובתאריך 07.08.22, עשו את דרכם הנאשם והאחרים מביתם שבדרום הארץ לעבר מושב בית יערה שבצפון הארץ, לאחר שהצטיידו בכלי פריצה, לרבות לום, מברג, זוג מכפתיים ומפתח בוקסה וכאשר הגיעו ליישוב יערה, נראה הרכב בו נסעו השלושה, כשלוחית הרישוי שלו המשובשת באמצעות נייר דבק שהודבקה על גביה. בהמשך, התפרץ אחד הנאשמים האחרים לביתם של דבורה ואריה קרופורו (המתלוננים), אשר במושב יערה, וגנב כסף במזומן בסך 30,000 ₪ לערך, 1,600 יורו, 3,000 דולר ותכשיטים העשויים בחלקם מזהב, תוך שהנאשם שלפנינו ונאשם נוסף ממתנים ומתצפתים מחוץ לבית. אחר ההתפרצות והגניבה, נמלטו השלושה ברכב כשהרכוש בחזקתם.

ראיות לעונש:

5. מטעם המאשימה הוגשו גיליון רישום פלילי (במ/1); גזר דין מ - ת"פ 57228-02-16 (מחוזי מרכז לוד) (במ/2); הרשעה נוספת של הנאשם במסגרת ת"פ 4991-03-13 (במ/3).

טיעוני הצדדים לעונש:

טיעוני המאשימה:

6. **ב"כ המאשימה** הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם, הכולל 9 הרשעות, בעבירות רכוש, והצביעה על כי לנאשם מאסרים מותנים ברי הפעלה. הוזכר, כי בענייננו הנאשם הורשע לאחר ניהול הליך הוכחות. לטענת המאשימה, נסיבות התיק העיקרי הינן חמורות, שכן מדובר באירוע עברייני, מתוכנן בקפידה, ובנוסף הנזק הממוני שנגרם למתלונן הינו בהיקף גדול ומשמעותי. כן, הודגש בטיעוני המאשימה, כי במהלך התקופה בה התברר תיק זה, תוך שבית המשפט נתן בנאשם אמון וחלף מעצר עד תום הליכים, נעצר הנאשם באיזוק אלקטרוני, הפר הנאשם את אמון בית המשפט ובחודש 08/22 ביצע עבירה נוספת והוגש כנגדו כתב אישום נוסף, בתיק שצורף לתיק זה, שגם בו עסקינן בעבירת התפרצות וגניבה בצוותא עם אחרים, תוך תכנון ושימוש בכלים.

7. ב"כ המאשימה טענה לפגיעה בערכים מוגנים של שמירה על רכוש הציבור, זכות הציבור לפרטיות ולתחושת ביטחון, לזכות הפרט לקניין ולביטחון אישי בביתו. כן, הפנתה ב"כ המאשימה ל - ע"פ 7453-08 **מדינת ישראל נ' אורן ואזנה** (31.12.08) שבו נקבע כי **"כינוי עבירות של פריצה וגניבה מבתיים, רק כ"עבירות נגד הרכוש", הינה הגדרה מוטעית. שכן, אין מדובר בעבירות נגד רכוש גרידא, אלא**

בעבירות המפרות את פרטיותו של האדם בצורה הגבוהה ביותר".

8. לטענת המאשימה, בענייננו, הפגיעה בערכים המוגנים הינה ברף גבוה, הן מבחינת קשירת הקשר עם אחרים (בשני האירועים), הן מבחינת עבודות ההכנה שנעשו, המידע המקדים על תכולת ביתם של המתלוננים וההצטיידות בכלים רלוונטיים. נטען, כי לנאשם חלק עיקרי בביצוע העבירות וכי היה ביכולתו בכל רגע לחדול מביצוע המעשה, אך הוא בחר שלא לעשות כן כשהוא מונע מתאוות בצע. כן נטען, כי הנאשם בתעוזה והעדר מורא, ביצע עבירה נוספת במהלך ניהול התיק העיקרי והכל תוך תחכום והעדר אמפתיה למתלוננים ולפגיעה בהם. לטענת ב"כ המאשימה, עסקינן באירועים חריגים מבחינת חומרתם ופוטנציאל הנזק הטמון בהם, אשר ללא ספק היו יכולים להסלים אילו היו המתלוננים בביתם.

9. ב"כ המאשימה טענה כי מתחם הענישה, בתיק העיקרי, נע בין 24 ל- 48 חודשי מאסר ובתיק שצורף נע בין 20 ל- 40 חודשי מאסר. בטיעוניה, הפנתה לפסיקה אותה מצאה כרלוונטית לקביעת מתחם הענישה.

10. מבחינת נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, טענה ב"כ המאשימה כי הנאשם יליד 1985, לחובתו עבר פלילי עשיר, בעבירות מן העניין, אשר ריצה 90 חודשי מאסר בפועל במצטבר, ומי שמגיל 22 לא חדל מדרכו העבריינית. לחובת הנאשם שני מאסרים מותנים ברי הפעלה, האחד בן 8 חודשים והשני בן 4 חודשים, בגין העבירות בהן הורשע בת"פ 57228-02-16 (במ/2). עוד הוזכר, כי הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות, לא נטל אחריות על מעשיו ולא ביצע כל הליך שיקומי. בנסיבות אלה עתרה ב"כ המאשימה למקם את עונשו של הנאשם מעל מחצית מתחם העונש ההולם ולהפעיל את המאסרים המותנים במצטבר.

11. בסופו של דבר, עתרה ב"כ המאשימה כי בית המשפט יגזור על הנאשם בתיק העיקרי עונש של 48 חודשי מאסר ובתיק שצורף עונש של 36 חודשי מאסר בפועל, ובסה"כ 84 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננים, וכן חילוט רכבו של הנאשם עמו ביצע את העבירה.

טיעוני ההגנה:

12. בטיעונו לעונש, הדגיש ב"כ הנאשם את העובדה שאף שבכתב האישום יוחסה לנאשם גניבת סך של למעלה מ- 3 מיליון ₪ מהכספת, הרי שלאחר ניהול ההוכחות נקבע כי טענה זו לא הוכחה, ולפיכך ניהול המשפט לא היה לריק אלא לתכלית ראויה.

13. עוד בטיעונו, ביקש ב"כ הנאשם לטעון, לראשונה, כי מעורבותו של הנאשם באירוע היתה בגרירת הכספת בלבד, זאת לאחר שנקרא ע"י אחרים להגיע לזירה הואיל והם עצמם לא הצליחו לעשות כן. נטען, כי יש לקבוע בהתאם לכך מתחם עונש הולם לחלקו באירוע. עוד נטען כי גם בתיק שצורף, חלקו של הנאשם באירוע היה משני, עת שימש כתצפיתן בלבד.

14. לטענת ההגנה, הנאשם הינו אדם נורמטיבי, בעל חברה לעבודות עפר, ואמנם בכל שלוש שנים בממוצע הוא מעורב בביצוע עבירה, אבל בתקופות הביניים הוא מתפקד באופן תקין.

15. נטען, כי במסגרת הליכי מעצרו האחרון של הנאשם, הוא החל בהליך שיקומי וכי שירות המבחן, בתסקיר המעצר, הצביע על מגמה חיובית בהתנהלותו.

16. לעניין נסיבותיו האישיות נטען, כי לנאשם שני ילדים קטנים, בת שנתיים ובן חודש וכי ביתו סובלת מבעיות רפואיות. לפיכך, טען ב"כ הנאשם כי במכלול השיקולים על בית המשפט לשקול גם את הנזק שעשוי להיגרם להם.

17. לטענת ההגנה, המתחמים להם טענה המאשימה הינם גבוהים אופן ניכר מן הענישה הנוהגת, גם במקרים חמורים יותר (למשל, של מפגש עם המתלונן בעת ביצוע ההתפרצות). ב"כ הנאשם הפנה אמנם, בטיעונו, לפסיקה אך לא עתר לקביעת מתחם מסוים.

18. לעניין עתירת המאשימה להפעלת המאסרים המותנים, טען ב"כ הנאשם כי אין מקום להפעיל את שני המאסרים המותנים ברי ההפעלה, אלא את המע"ת בן 8 חודשים בלבד בגין העבירה החמורה יותר, וכי יש להפעילו בחופף לעונש שייגזר על הנאשם ולא במצטבר.

הנאשם בדברו האחרון:

19. הנאשם ביקש לומר לפני מתן גזר דינו את הדברים הבאים: "אני בן 38, התחלתי תהליך טיפולי ואני נמצא בתוך התהליך, זה עוזר לי מאוד. אני אבא ל-2. יש לילדה שלי מחלה שאני הולך איתה לטיפולים. אבקש שבית המשפט יתן לי הזדמנות". (פרוטוקול, עמ' 191, ש" 28 - 29).

דין והכרעה:

20. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותם ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי** הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.**

21. **במעשיו פגע הנאשם בערכים החברתיים** של זכות האדם להגנה על קניינו ורכושו, זכות האדם לפרטיות, תחושת הביטחון והגנה על הסדר הציבורי. בעבירת ההתפרצות לבית מגורים, הפגיעה אינה מתמצית אך ברכוש ובכסף שנגנב (ולא הוחזר), אלא כוללת פגיעה קשה בפרטיות המתלונן כאשר אדם זר נכנס לביתו-מבצרו, ולתחושת חוסר אונים וחוסר בטחון הנלווים לכך. מכאן כפל הפגיעה - כלכלית ונפשית. עבירות אלו כונו זה מכבר "מכת מדינה" בשל ריבוי, קלות ביצוען, הקושי לתפוס את מבצעה, והפגיעה הקשה

בקורבנות העבירה ובציבור כולו.

22. פעם אחר פעם עמדו בתי המשפט על החומרה היתרה הטמונה בעבירת ההתפרצות לדירת מגורים. בתי המשפט חזרו וציינו שאין לראות בעבירה זו עבירת רכוש גרידא, שכן הנזק שנגרם כתוצאה ממנה לא נמדד אך ורק בפגיעה בקניינו וברכושו של קורבן העבירה. בנוסף לפגיעה בקניין גורמת התפרצות לבית מגורים גם צער ועוגמת נפש רבה לקורבן העבירה ופגיעה חמורה בפרטיותו. התפרצות אינה חודרת רק לבית הקורבן, במובן הפיזי של המילה, אלא, בעיקר, חודרת לתוך התא האישי-משפחתי השמור ביותר של האדם. בכך פוגע המתפרץ במעשיו פגיעה חמורה בביטחון האישי של קורבן העבירה ובתחושתו כי ביתו הוא מבצרו, וגורם לו לתחושת חוסר אונים וחוסר ביטחון. יתרה מכך, עבירת ההתפרצות טומנת בחובה פוטנציאל להתפתחות אלימה, והיא יכולה להתגלגל בנקל לעבירת שוד ואלימות שקשה לחזות את תוצאותיה.

23. יפים לעניין זה דבריו של בית המשפט העליון - ע"פ 3297/10 איליה וולקוב נ' מדינת ישראל (24.05.12) [פורסם בנבו]:

"בעבירות ההתפרצות יש כדי לערער את הביטחון האישי של הציבור ואת התחושה של "ביתו הוא מבצרו". קם אדם בבוקרו של יום וכשחוזר לביתו בסוף עמל יומו הוא מוצא כי חדרו לפרטיותו ונטלו את רכושו ואת חפציו שאותם צבר בזיעת אפו ומיטב כספו. מי יאמוד את עוגמת הנפש, הרוגז וחסרון הכיס הנגרמים לציבור שנפגע מאותן עבירות גניבה והתפרצות."

24. בהלכה הפסוקה נכתב רבות באשר למדיניות המחמירה שיש לנקוט בעבירות ממין זה. ר' למשל פסק הדין שניתן ב - רע"פ 10551/09 מרק יורובסקי נ' מדינת ישראל (07.01.10) [פורסם בנבו], שם נכתב:

"בית משפט זה חזר והזהיר והתריע פעמים רבות, כי תינקט גישה מחמירה בענישה על עבירות רכוש בכלל ועל עבירות ההתפרצות לבתים בפרט, גישה אשר תציב הגנה משמעותית ויעילה יותר לביטחונם של אזרחים תמימים, ואשר תעניק את המשקל הראוי גם למחיר הנפשי והצער שמוסבים להם בשל החדירה לפרטיותם."

25. כמו כן, ר' דבריו של כב' השופט מלצר במסגרת ע"פ 7453/08 מדינת ישראל נ' אואזנה [פורסם בנבו]:

"לגישתי, כינוי עבירות של פריצה וגניבה מבתים, רק כ"עבירות נגד רכוש" (כפי שמקובל לקרוא לעבירות מסוג זה), הינה הגדרה מוטעית. זאת מאחר שפריצה לביתו של אדם, טומנת בחובה לעיתים קרובות לא רק נזק כלכלי רב, אלא גם צער ועוגמת הנפש, הנגרמים לקרבנות של עבירות אלה. הנה כי כן, אין מדובר בעבירות כנגד רכוש גרידא, אלא בעבירות המפרות את פרטיותו של האדם בצורה הגבוהה ביותר. זאת ועוד הגדרת עבירות אלו כ"עבירות רכוש", נותנת תחושה מצמצמת וקונוטציה שגויה - לסובבים, באשר למהות העבירות שהתבצעו, הפוגעות במהות המתמצית באמירה: "ביתו של אדם - מבצרו". ברגע שביתו של אדם נפרץ,

תחושת חוסר אונים וחוסר ביטחון ממלאת את ליבו. הנה כי כן, הפריצה אינה רק לבית - מבחינת פיזית, אלא בעיקרה חדירה לתוך התא האישי-משפחתי השמור ביותר של האדם. נזקים אלו עולים לפרקים בחומרתם אף על עצם אובדן הרכוש בשווי כזה או אחר...".

26. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** בענייננו היא ברף גבוה, וזאת נוכח נסיבותיהם של כל אחד משני האירועים בגינם הורשע הנאשם;

באירוע הראשון, בתיק העיקרי, עסקינן בהתפרצות, בצוותא עם אחרים, לבית מתלונן, תוך שימשו ברכב ובטלפון שבבעלות הנאשם, גרימת נזק, עקירת כספת וגניבה של רכוש וכסף, פרטי ועסקי, בעל ערך רב. הנאשם, יחד עם אחרים, חדר לבית המתלונן דרך חלון חדר האמבטיה, לאחר שקרעו הם את רשת החלון, תוך נטרול מערכת האזעקה, עקרו כספת שהייתה מחוברת לקיר הבית, שפכו חומר מחליק לצורך גרירת הכספת, חתכו את גדר החצר באמצעות מלגזה ידנית והוציאו את הכספת משטח הבית. בהמשך גררו את הכספת למקום בלתי ידוע. כפי שקבעתי בהכרעת הדין, עלה מן הראיות כי העבירות, שבוצעו בחסות החשיכה, ביצוען דרש מידע ותכנון מוקדם, שימוש בכלים, בחומרים ובכלי רכב, והכל על מנת לעקור ולבסוף לגרור באמצעות רכב כספת גדולה מאוד שבה תכולה יקרת ערך, באופן מתוחכם ובמהלך סוף שבוע שבו איש מבני הבית אינו נוכח. הכספת והרכוש שנגנב, לא אותרו ולא הושבו למתלונן. כל אלו מהווים נסיבות לחומרה, המעלים באופן משמעותי את רף הפגיעה בערכים המוגנים.

באירוע השני, בתיק שצורף, קשרו הנאשם ושני הנאשמים האחרים קשר לצורך ביצוע התפרצות לדירה וגניבה. לאחר שנסעו ברכב שמספר הזיהוי בו שובש 236 ק"מ, מדרום הארץ לצפונה, התפרץ נאשם אחר לבית המתלוננים, תוך ניתוק זרם החשמל לבית וכניסה לתוכו וגנב רכוש רב, תוך שהנאשם ואחר ממתנינים ומתצפתים מחוץ לבית, עד להגעת האחר, ואז נמלטו השלושה ברכב כשהרכוש בחזקתם. הנה כי כן, גם במקרה זה, עסקינן בעבירות מתוכננות, נעשה בהן שימוש בכלי רכב ובאמצעים שונים, לצורך מניעת זיהוי ועל מנת להשלים את ביצוען והרכוש שנגנב לא הוחזר למתלוננים. זאת ועוד במקרה זה, בוצעו העבירות בשעת ערב מוקדמת יחסית (בין השעות 19:47 - 20:46), שאלו הן שעות של ערות ופעילות בני הבית, בדרך כלל ולכן יש סיכוי רב להימצאותם או להגעתם הביתה בסוף יום, עובדה המעלה את רמת המסוכנות להתפתחות אירוע אלים בין הפורצים לבינם.

27. בקשר לנסיבות ביצוע העבירה, טען ב"כ הנאשם, במסגרת טיעונים לעונש, כי על בית המשפט להתחשב בחלקו המינורי, כך נטען, של הנאשם במעשי העבירה; ביחס לתיק שצורף נטען, כי הנאשם שימש כתצפיתן בלבד, בעוד שאחר ביצע את עצם הפריצה. ביחס לתיק העיקרי, נטען כי חלקו של הנאשם באירוע אינו ידוע, וכי "בהחלט גם יתכן, תרחיש שמי שעשה את המעשה ולאחר מכן, כשלא הצליח לגרור את הכספת קרא לו שיביא רכב לעזור לו לגרור את הכספת" (עמ' 187, ש' 25 - 16), ושוב בהמשך "אני טוען שמידת המעורבות שלו באה לידי ביטוי שהוא נקרא לגרירת הכספת, הא ותו לא" (עמ' 188, ש' 7 - 8).

28. דינן של טענות אלו להידחות מכל וכל;

ראשית, בשני האירועים הורשע הנאשם בביצוע העבירות המושלמות והמוגמרות, ולא בנגזרת שלהן וזו נקודת המוצא לדיון;

שנית, בכל הנוגע לתיק שצורף, בהתאם לכתב האישום שבו הודה הנאשם, עסקינן בשלושה נאשמים, שקשרו קשר לעשות פשע, יצאו יחד מדרום הארץ ונסעו עד לצפונה (236 ק"מ), ברכב שבו שובשה בכוונת מכוון לוחית הזיהוי, כשהם צויידים במכשירי טלפון ששימשו אותם לצרכי ביצוע העבירות. במסגרת אותו קשר רקמו השלושה תכנית עבריינית שלמה לבצע פריצה לבית מגורים וגניבה, שבמסגרתה גם חולקו התפקידים ביניהם. העובדה שבמסגרת אותה תכנית, הוגדר תפקידו של הנאשם שלפני כתצפיתן אינה מורידה, כהוא זה, ממעורבותו בביצוע העבירות בשלמותן וכך יש להתייחס אליו במסגרת גזירת העונש. ר' לעניין זה, **עפ"ג (ב"ש) 29045-12-21** **נהאד שמאסנה נ' מדינת ישראל**, שם נכתב כי: **"במקרה זה, בו חבורת הפורצים הגיעה ביחד במטרה לבצע התפרצויות, אין מקום לתת משקל משמעותי לתפקיד הפיזי שכל אחד מהם מילא בהוצאת מטרתם המשותפת אל הפועל. בסופו של דבר כולם פעלו בצוותא וכל אחד מהם תרם תרומה משמעותית להצלחת המשימה. (ראה והשווה ע"פ 9560/10 נתן קדוש נ' מדינת ישראל (03/11/2011); ע"פ 4182/10 אגבאריה נ' מדינת ישראל (6.3.2011); ע"פ 4194/10 דרויש נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), 4.10.10; וע"פ 5466/09 ווהב נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), 18.1.10**".

שלישית, באשר לתיק העיקרי, מצאתי תעוזה רבה בטיעון לעונש, שבו ביקש הנאשם באמצעות באי כוחו, לראשונה בהליך ובדלת האחורית, להכניס לדיון גרסה חדשה באשר לחלקו באירוע, לפיה הוא מתמצה בכך שנקרא לגרור את הכספת, לאחר שכבר בוצעה הפריצה ע"י האחרים. יוזכר, כי עסקינן בנאשם שהכחיש הכחשה מוחלטת וגורפת של כל קשר לאירוע, לאורך כל הדרך. בהמשך להכחשתו, נשמעו כל הראיות בתיק, התקיימו חמישה דיוני הוכחות, נשמעו עדים רבים, לרבות עדים שבמומחיות והגישו עשרות מוצגים. לאחר שמיעת הראיות, קבעתי כי גרסתו של הנאשם הינה בלתי מהימנה, רווית סתירות בעצמה וביחס לעדויות אחרות, כבושה ובלתי סבירה, ולבסוף הורשע הנאשם, כאמור, בביצוע העבירות בשלמותן (למעט בעובדות הנוגעות לתכולת הכספת). לו חפץ הנאשם להציג גרסה באשר לחלקו באירוע הפריצה והגניבה, יכול היה לעשות כן, כבר בחקירותיו במשטרה או למצער במסגרת ההליך המשפטי. הנאשם בחר שלא לעשות כן, הורשע בביצוע העבירות השלמות וכל ניסיון להציג - בשלב זה - את חלקו כמינורי, דינו שידחה מכל וכל.

29. נסיבה נוספת, עניינה בהיקף הרכוש שנגנב - בתיק העיקרי, כספים פרטיים בסך כולל של כ - 90,000 ₪, מסמכים אישיים, כרטיסי אשראי, תכשיטים, טאבלט ומכשיר טלפון נייד, וכן כספי עסקו של המתלונן בסכום שאינו ידוע (כלומר, לכל הפחות רכוש בשווי של כ - 100,000 ₪) ובתיק המצורף כספים בשיעור כולל של כ - 50,000 ₪ ותכשיטים שחלקם עשויים זהב. רכוש זה מעולם לא הוחזר למתלוננים.

30. זאת ועוד, בתיק העיקרי בוצעה ההתפרצות תוך גרימת נזק לביתו של המתלונן - קריעת רשת החלון, קריעת חוטי חשמל, עקירת מכשיר ה - DVR, עקירת כספת מקיר חדר הממ"ד וגרירתה לאורך קומת המגורים וחיתוך של גדר החצר, כדי לאפשר את הוצאתה מן המקום.

31. הנה כי כן, מכל הטעמים שפורטו לעיל, בבחינת נסיבות ביצוע העבירות, אין אלא לראות את הנאשם כמי שביצע את כל המתואר בכתבי האישום בהם הורשע ומידת הפגיעה בערכים המוגנים נגזרת מאותן נסיבות והיא כאמור פגיעה ברף גבוה.

32. באשר ל**מתחם הענישה**, אין חולק, כי בגין כל אחד מן האירועים בהם הורשע הנאשם, נדרש בית המשפט לקבוע מתחם הענישה נפרד, שכן עסקינן באירועים נפרדים ועצמאיים.

33. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי בגין עבירת התפרצות, לא מתוחכמת, לבית מגורים נע בין 12 חודשי מאסר ברף התחתון ועד 24 חודשי מאסר ברף העליון (ר' למשל עפ"ג (ת"א) 45306-03-21 **ספיאשוילי נ' מדינת ישראל** (7.6.2021); עפ"ג (ת"א) 56440-06-14 **מדינת ישראל נ' אלברז** (20.10.2014); עפ"ג (מרכז) 43759-09-19 **מניאן נ' מדינת ישראל** (11.2.2020)). באשר לעבירות מתוחכמות ומתכוננות, הכוללת גם שימוש בכלים ומכשירים, הענישה עליהן חמורה יותר וזאת בהתאם לנסיבות האירוע. ברי כי העונש בסופו של דבר, תלוי בנסיבות המעשה והעושה, כאשר כל מקרה נבחן לגופו. לעניין מדיניות הענישה, אפנה לסקירה, בלתי ממצה, שלהלן:

א. **רעפ 6038/19 נאש אסלאן נ' מדינת ישראל** - המבקש ואחר הורשעו על פי הודאתם בביצוע עבירה של התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה, עבירה של גניבה בנסיבות מיוחדות ועבירה של ניסיון להתפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה, על כך שבעת שעבד בשיפוצים בבית המתלוננים גנב יחד עם אחר כספים בשיעור של מאות אלפי יורו ודולרים, וכן ניסו להתפרץ למקום עבודתה של המתלוננת. בהתחשב בכך שהמבקש והאחר השיבו את הכספים שגנבו ובהתחשב בתכנון ובארגון שבביצוע העבירות, העמיד בית משפט השלום את **מתחם העונש ההולם על מאסר שנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל**, וכן העמיד את מתחם הפיצוי בין 20,000 ל-70,000 ש"ח ואת מתחם הקנס בין 10,000 ל-50,000 ₪. נוכח עברו הנקי של המבקש, נסיבותיו האישיות והמשפחתיות והודאתו של הנאשם, גזר עליו בית משפט השלום עונש של 18 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים, פיצוי בסך 40,000 ₪ וקנס בסך 10,000 ₪. הערעור ובקשת רשות הערעור נדחו.

ב. עפ"ג (ב"ש) 29045-12-21 **שמאסנה נ' מדינת ישראל** - המערער הורשע על פי הודאתו בשתי עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע; שלוש עבירות של התפרצות לבית מגורים; שתי עבירות של גניבה; עבירה של החזקת מכשירי פריצה; עבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו; ושתי עבירות של כניסה לישראל שלא כדין, בכך שקשר קשר עם אחרים להתפרץ לבתי מגורים בתחום מדינת ישראל בכוונה לגנוב מהם רכוש, הם נכנסו לתחומי מדינת ישראל ברכב, הגיעו יחד לבאר שבע ושם הם התפרצו בצוותא חדא לבית מגורים בעת שהמערער עמד מחוץ לבית והשגיח, וגנבו מהבית שרשרת זהב, פנס ו-300 לירות סטרלינג. משם הם פנו לבית מגורים נוסף והתפרצו אליו בצוותא חדא, שניים אחרים פתחו את תריסי הסלון בכוח ונכנסו פנימה והמערער עמד מחוץ לבית והשגיח, וגנבו מהבית תכשיטים שונים וסיגריות. בהמשך, כאשר הבחינו במחסום משטרת, כל החבורה ברחו, עד שנעצרה על ידי השוטרים. המערער והאחרים החזיקו ברשותם תיק ובו כלי עבודה, כגון: לום, מברגים, מגזרי מתכת,

מספרי פח, ומכפתי פטנט, אשר יש ביכולתם לשמש ככלי פריצה לבניין. לפי האישום השני, המערער יחד עם שני אחרים, התפרצו בצוותא חדא לבית מגורים בבאר שבע - המערער והאחר שברו את תריס החלון, פתחו את המנעול ונכנסו פנימה בכוונה לגנוב, וגנבו מהבית תכשיטים שונים, שעוני יד ודברי נוי, בסך כולל של כ- 105,000 ₪, ואקדח מסוג גלוק, כל זאת בזמן שהמערער לא היה מורשה להיכנס לישראל ולשהות בה. בהתייחס לחלקו של המערער במעשים, קבע בית משפט השלום, כי **מתחם העונש ההולם נע בין 32 ל- 46 חודשי מאסר בפועל**, ובהתחשב בנתוניו ונסיבותיו של המערער וכן בהודאתו, הטיל עליו 38 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על תנאי, קנס בסך 5,000 ₪, פיצוי ע"ס 1,000 ש"ח לכל אחד מארבעת נפגעי העבירה באישום הראשון, ופיצוי ע"ס 16,000 ₪ לנפגע העבירה באישום השני. הערעור נדחה.

ג. **עפג (י-ם) 16-05-44385 דניאל גרנבי נ' מדינת ישראל** - המערער הורשע, על-פי הודאתו, בארבע עבירות של התפרצות למקום מגורים ובארבע עבירות גניבה ממעביד, בכך שבעת שעבד בבי שר הבינוי והשיכון כמאבטח, בארבע הזדמנויות שונות התפרץ, באמצעות מפתח, לבית השר וגנב סכומי כסף שונים (200 יורו, 1,300 ₪, 200 ₪ ו- 500 ₪). בית-משפט שלום קבע, כי **מתחם הענישה ההולם בגין כל העבירות, הנתפסות כאירוע אחד, נע בין 16 חודשי מאסר ל-42 חודשי מאסר**, זאת בצד רכיבי ענישה נלווים. באשר לעונש המתאים בתוך המתחם, הביא בית-משפט בחשבון את גילו הצעיר של המערער, היעדר עבר פלילי, נטילת אחריות על המעשים וניהול אורח חיים תקין, וגזר עליו 16 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים, קנס ע"ס 1,500 ₪ ופיצוי המתלוננים בסכום של 3,500 ₪. בית המשפט המחוזי אישר את מתחם הענישה ואף דחה את הערעור.

ד. **עפג (י-ם) 22-04-26896 מדינת ישראל נ' אימן גיאוי** - המשיב הורשע, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות הבאות: שתי עבירות של התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה או פשע, גניבה, וכניסה לישראל שלא כחוק, בכך שבעת ששהה בתחומי ישראל ללא היתר, נכנס לדירת מגורים בירושלים, שדלתה הייתה טרוקה אך לא נעולה. בעלת הדירה, המתלוננת, הבחינה במשיב בסמוך לכניסתו לדירה, זעקה לעזרה והתקשרה למוקד 100 של משטרת ישראל. המשיב נמלט מהדירה ושם פעמיים לחצר של בית מגורים סמוך. הוא דחף את דלת הזכוכית של הבית, נכנס פנימה, חיטט בסלון הדירה, ונטל ממנה תיק ובו 2,900 דולר אמריקני, 105 יורו, שתי טבעות זהב עם יהלומים וטלפון נייד. המשיב ניסה לברוח מכוח שיטור שהגיע למקום, אך נתפס. בית משפט השלום לא קבע מתחם ענישה, וגזר על המשיב 11 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי במסגרת הערעור, קבע כי **מתחם העונש ההולם למעשי העבירה שהמשיב עבר נע בין 12 חודשי מאסר בפועל לבין 36 חודשי מאסר בפועל**. בהתחשב בעברו הפלילי המכביד של הנאשם, גזר עליו בית המשפט עונש של 22 חודשי מאסר בפועל.

ה. **רע"פ 4789/22 פלוני נ' מדינת ישראל** - המבקש הורשע, עפ"י הודאתו בעבירה של התפרצות לבית מגורים וגניבה, בכך שבשעת לילה מאוחרת התפרץ לבית בבאר שבע בכוונה לבצע גניבה, כאשר באותה העת המתלוננת לנה בדירה. המבקש הסתובב בבית וגנב מספר פריטים בכללם מכשירי טלפון נייד ושעונים. בשלב מסוים, המתלוננת נעורה משנתה, ומשהבחינה במבקש, החלה לצעוק. בעקבות

כך, המבקש נמלט מהמקום, עד אשר נתפס בידי המשטרה. בית משפט השלום קבע **מתחם עונש הולם, הנע בין 13 ל-29 חודשי מאסר בפועל**. בגזירת עונשו של המבקש בגדרי המתחם, בית משפט השלום שקל את הצורך בהרתעת היחיד והרבים, את העדר הרשעות קודמות לחובתו של המבקש, את הודאתו וכן את שיקולי השיקום בעניינו וגזר עליו 14 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים, ופיצוי למתלוננת בסך 5,000 ₪. בית המשפט המחוזי התערב רק ברכיב המאסר המותנה ובקשת רשות הערעור נדחתה.

א. **רע"פ 651/22 אל עבייאת נ' מדינת ישראל** - המבקש הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, ב-5 עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, 5 עבירות של התפרצות לבית מגורים לשם ביצוע עבירה, ועבירה של גניבת רכב, בכך שקשר קשר עם הנאשמים האחרים לביצוע פשע, בכך שתכנן יחד עם אחרים לבצע פריצות לבתים ולגנוב רכוש וכלי רכב; במועדים שונים, בשעות הלילה או הבוקר המוקדמות, התפרצו המבקש והאחרים לבתי מגורים, כאשר בני הבית ישנים, וגנבו מהבתים רכוש - כסף מזומן, מחשבים ניידים, פלאפונים, מפתחות רכב, ועוד. בהמשך לאחד האירועים, גנב המבקש בצוותא רכב אשר הועבר לרשות הפלסטינית, זאת באמצעות מפתח שנגנב מהבית. בשניים מהמקרים, לאחר שגנבו רכוש, נתקלו הנאשמים במי מדיירי הבית ונמלטו מהמקום. בגזר דינו קבע בית המשפט השלום **מתחם עונש אחד לכל העבירות, אותו העמיד על 41 ועד 70 חודשי מאסר בפועל**. בקביעת המתחם התחשב בית המשפט בערכים המוגנים ובמידת הפגיעה בהם, בריבוי העבירות, בתכנון, בעובדה שהעבירות בוצעו בעת שבני הבית ישנים בתוכו וחלקם אף התעוררו וכן בטיב הנכסים אשר נגנבו. בקביעת העונש בתוך המתחם, שקל בית המשפט שיקולי שיקום, את עברו הנקי של המבקש, גילו הצעיר, נסיבותיו האישיות והמשפחתיות, הודאתו, הבעת חרטה על ידו והשתלבותו במסגרת טיפולית. לפיכך, גזר בית משפט השלום על המבקש 42 חודשי מאסר בפועל לצד מאסרים מותנים. בית המשפט המחוזי הפחית מעט מעונשו והעמידו על 40 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות הערעור נדחתה.

34. בעת שבחנתי את מדיניות הענישה הנוהגת, התייחסתי גם לפסיקה שהביאו לפניי הצדדים;

35. להלן פירוט הפסיקה אליה הפנתה המאשימה:

א. **רע"פ 8987/16 מונטסאר אבו חסין נ' מדינת ישראל** (21.11.16) - הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו בעבירות של התפרצות למקום מגורים, החזקת כלי פריצה, היזק לרכוש במזיד. על פי האישום הראשון, הנאשם ושני אחרים ניסו להתפרץ לביתה של המתלוננת כשהם מצויידיים במכשירי פריצה. השלושה הגיעו למקום ברכבו של המבקש ובשעה שבה המבקש המתין בתוך הרכב ניסו השניים האחרים לשבור את אחד מסורגי הבית, לאחר שהבחינו במתלוננת נמלטו אל הרכב. בהמשך נתפס המבקש כשהוא נוהג ברכב כשכלי הפריצה ברכבו. לפי האישום השני, המבקש התפרץ עם שניים אחרים לביתו של המתלונן. השלושה הגיעו לבית המתלונן כשברשותם כלי פריצה. בזמן שהמבקש המתין בתוך הרכב השניים האחרים פרצו את דלת הבית וניסו לפתוח כספת שהיתה בו. נקבע מתחם ענישה שנע בין 18 עד 42 חודשי מאסר לריצוי בפועל. הושתו על הנאשם 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד ענישה

נלווית. הערעורים נדחו.

ב. **ת"פ (ראשל"צ) 17233-01-18 מדינת ישראל נ' רפאל דדון** (19.12.19) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של ניסיון התפרצות לדירה ובעבירה של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו. הנאשם הגיע לבית המתלונן, טיפס על המעקה כאשר כפפות לידי, מיד ובסמוך הגיע שוטר למקום, הבחין בנאשם פותח את תריס הבית. בעת ביצוע המעצר ניסה הנאשם להימלט. הוגש תסקיר. נקבע מתחם ענישה, הנע בין 10 ל- 24 חודשים משמדובר בניסיון שלא צלח. הושת על הנאשם מאסר בפועל למשך 16 חודשים לצד ענישה נלווית.

ג. **רע"פ 8999/17 מורד אבו אלהוא נ' מדינת ישראל** (21.11.17) - הנאשם הורשע בעבירות של התפרצות למקום מגורים ועבירת גניבה. הנאשם התפרץ לדירה, דרך טיפוס למרפסת ופריצת הדלת, ונטל ממנה מזומן ותכשיטים. לאחר שבית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 12 ל- 36 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם עונש של 24 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית והפעלת עונש מאסר מותנה בן 7 חודשים במצטבר, ערכאות הערעור לא התערבו.

ד. **רע"פ 1600/15 אברהם בן יוסף בועזי נ' מדינת ישראל** (27.04.15) - הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של התפרצות לדירת מגורים וגניבה. לאחר שבית משפט השלום קבע מתחם של 12 - 24 חודשי מאסר, הטיל על הנאשם 22 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית ותוך הפעלת מאסרים מותנים במצטבר ובחופף, כך שירצה הנאשם סה"כ 33 חודשי מאסר, ערכאות הערעור לא התערבו.

ה. **רע"פ 512/22 חאלד דגמש נ' מדינת ישראל** (23.03.22) - הנאשם התפרץ, באמצעות מפתח מותאם לדירת מגורים נעולה. המתלונן הבחין בו והזמין משטרה. דרי הבית היו אזרחים זרים, השייכים לשכבה מוחלשת באוכלוסיה. נקבע מתחם ענישה הנע בין 12 ל- 24 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. לנאשם עבר פלילי משמעותי. הושתו על הנאשם 20 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. ערעורים נדחו.

ו. **ת"פ (קרית שמונה) 30390-03-19 מדינת ישראל נ' שי מימון סופר** (16.02.21) - הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של התפרצות למקום מגורים לבצע עבירה וכן בעבירת גניבה. הנאשם התפרץ לבית המתלוננת וגנב מחדר הארונות, ארנק, כרטיס חיוב ומזון. בעלת הבית היתה בחדר הארונות. בהמשך החזיר לה את כרטיס החיוב וביקש שלא תתלונן. נקבע מתחם ענישה הנע בין 12 ל- 24 חודשי מאסר בפועל. הושת על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 24 חודשים לצד ענישה נלווית.

ז. **ת"פ (שלי י-ם) 22169-06-14 מדינת ישראל נ' מונטסאר אבו חסין** (17.07.16) - הנאשם

הורשע, לאחר שחומר הראיות הוגש בהסכמה ונשמעו טיעונים לגבי מידת מעורבותו של הנאשם במיזם, לו, בהיותו מבצע בצוותא עבירות של התפרצות למקום מגורים, גניבה, ניסיון התפרצות למקום מגורים, החזקת כלי פריצה והיזק במזיד. על פי האישום הראשון - הנאשם ואחרים נמלטו מבית המתלוננת לאחר שניסו לפרוץ לביתה שלפנתע הבחינו בה. הנאשם נתפס נוהג ברכב ובו כלי פריצה. על פי האישום השני - הנאשם ואחרים פרצו לבית מתלונן ברכב בו נהג הנאשם, מצוידים בכלי פריצה. הנאשם המתין ברכב בעוד האחרים ביצעו את הפריצה נקבע מתחם ענישה הנע בין 18 ועד 42 חודשי מאסר בפועל. הושתו על הנאשם 24 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. הערעורים נדחו.

ח. **ת"פ (נתניה) 21040-08-21 מדינת ישראל נ' יזראילוב** (01.03.22) - הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו, בעבירות ניסיון התפרצות למקום מגורים כדי לבצע עבירה, פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה וגניבה. לאחר שניסה לפרוץ למספר דירות ללא הואיל פרץ למחסן וגנב ממנו תיק, פטישון ודיסק חשמלי. נקבע מתחם עונש בגין עבירת התפרצות לא מתוככמת שנעה בין 8 ל- 12 חודשי מאסר וברף העליון 24 חודשי מאסר. הושתו על הנאשם 20 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

ט. **ת"פ (ראשל"צ) 34908-03-19 מדינת ישראל נ' זמאוי** (07.01.20) - הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, גניבת רכב, פריצה לרכב בכוונה לגנוב, חבלה במזיד ברכב, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, החזקת מכשירי פריצה, נהיגה ללא רשיון נהיגה, נהיגה ברכב ללא ביטוח. לאחר שהנאשם נכנס לישראל שלא כדין, התפרץ למשאית שהיתה סגורה ונעולה והחל לנסוע בה. לאחר מרדף הנאשם נתפס. נקבע מתחם ענישה שנע בין 18 ל- 36 חודשי מאסר בשל החומרה שבגניבה. הושת מאסר בפועל למשך 36 חודשים לצד ענישה נלווית.

י. **רע"פ 3228/12 יבנני וסילנקו נ' מדינת ישראל** (29.04.12) - הנאשם הורשע בעבירה של התפרצות לדירת מגורים וגניבה. הנאשם התפרץ לבית המתלונן וגנב ממנו רכוש. בית המשפט נמנע ממאסר בפועל. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורה של המדינה והשית על המערער שנתיים מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. בקשת רשות הערעור נדחתה.

יא. **עפ"ג (חיפה) 46113-06-13 אגרונוב נ' מדינת ישראל** - המערער הורשע, על פי הודאתו בעבירה של התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה וכן בגניבה. הושת על הנאשם 27 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. ערעור נדחה.

36. להלן פסיקה לה הפנתה ההגנה:

א. **ת"פ (כפ"ס) 62093-06-20 מדינת ישראל נ' קרקו משה** (22.06.22) - הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות בפריצה לבניין שאינו משמש למגורים, גניבה, איומים והיזק לרכוש במזיד. בעוד החל הנאשם בהליך שיקומי, התפרץ הנאשם לבית כנסת לבצע גניבה. על פי האישום בתיק העיקרי, הנאשם התפרץ למחסן נכנס אליו וגנב רכוש. המתלונן שאל לפשר מעשיו או אז איים עליו הנאשם כי ידקור

אותו. בעת מעצרו ניסה להימלט. על פי האישום השני נאשם התפרץ לבית כנסת, נכנס לתוכו אך נתפס בכף על ידי שוטרים. נקבע מתחם עונש בתיק העיקרי שנע בין מספר חודשי מאסר ל- 14 חודשים ובתיק המצורף נע בין 6 ל- 18 חודשים. הושתו על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

ב. **ת"פ (רמלה) 27930-06-19 מדינת ישראל נ' אדם ננוסה ואח'** (02.07.20) - הנאשם, כבן 22, הורשע, על יסוד הודאתו בשני אירועי התפרצות לדירת מגורים וצירף תיק נוסף של התפרצות לדירת מגורים תוך הפרת הוראה חוקית. הושת על הנאשם בגין אירוע אחד - 8 חודשי מאסר, בגין אירוע שני - 14 חודשי מאסר ובגין אירוע שלישי 16 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית.

ג. **עפ"ג (ת"א) 6780-01-18 רחל שלי מנשה נ' מדינת ישראל** (24.05.18) - המערערת הורשעה בשמונה אישומים - 7 עבירות של התפרצות לדירת מגורים, 7 עבירות של התייצבות בכזב כעובד ציבור ועבירה אחת של גניבה. הוטלו על המערערת 65 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. במסגרת הערעור נקבע מתחם עונש הולם לכלל האירועים שנע בין 24 ל- 50 חודשי מאסר ולו היה מדובר באירועים נפרדים היה נקבע מתחם שנע בין 6 ל- 24 חודשי מאסר. הושתו על המערערת שלוש שנות מאסר לצד ענישה נלווית.

ד. **עפ"ג (ת"א) 16856-06-15 וולקוב נ' מדינת ישראל** (15.10.15) - המערער הורשע, לאחר שמיעת ראיות בשלושה מתוך ארבעה אישומים מדובר על עבירות התפרצות וגניבה. נקבע מתחם ענישה הנע בין 12 ל- 24 חודשים. הושתו על המערער 31 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. ערעור נדחה.

37. לאחר שעיינתי בכלל פסקי הדין שפורטו לעיל ואחרים, בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות, במידת הפגיעה הגבוהה בערכים המוגנים ובמדיניות הענישה הנוהגת, **מצאתי לקבוע את מתחם העונש ההולם בתיק העיקרי, כנע בין 18 ועד 40 חודשי מאסר וענישה נלווית, ובתיק שצורף, כנע בין 12 - 30 חודשי מאסר וענישה נלווית.**

גזירת העונש המתאים לנאשם שלפניי:

38. הצדדים לא טענו ואף אני לא מצאתי נסיבות לחומרה או לקולה המצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם. לפיכך, יש לקבוע עונשו של הנאשם בתוך המתחם, תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40א' לחוק העונשין) כדלקמן;

39. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

40. הנאשם שלפניי יליד 1985, בעל עבר פלילי עשיר הכולל 7 הרשעות קודמות, בעיקר בעבירות רכוש והתפרצות. הנאשם ריצה מאסרים בפועל לתקופות ארוכות וביצע את העבירות בהן הורשע, בשעה שעמדו כנגדו מאסרים מותנים ברי הפעלה. יתרה מכך, את העבירות מושא התיק שצורף ביצע הנאשם תוך כדי שהתנהל בעניינו התיק העיקרי, שבו כפר במיוחס לו. כל אלו מלמדים אודות מסוכנותו של הנאשם, היותו עבריין רצידיביסט, שור מועד, חסר כל מורא מאימת הדין, אשר ניהול ההליכים המשפטיים המרובים כנגדו, המאסרים הממושכים שריצה ועונשי מאסר המותנה לא היוו עבורו גורם מרתיע מלבצע, פעם אחר פעם, עבירות חמורות של קשירת קשר לביצוע פשע, התפרצויות בצוותא לבתי מגורים, גניבה והיזק לרכוש.

41. הנאשם הורשע בתיק העיקרי לאחר שמיעת ראיות. נטען ע"י ב"כ כוחו, כי ניהול ההוכחות לא היה לחינם, שכן בהכרעת הדין נקבע שלא הוכח כי תכולת הכספת הכילה למעלה מ - 3 מיליון ₪. טענה זו ניתן לקבל באופן חלקי בלבד; נזכיר כי הנאשם הכחיש הכחשה גורפת את כל עובדות כתב האישום. הכחשה זו אילצה את המאשימה להביא בפני בית המשפט חומר ראיות למכביר ועדים לרוב, לצורך הוכחת כל פסיק ותו בכתב האישום; לפני בית המשפט נשמעה שורה ארוכה של עדים, לרבות בשאלות שבמומחיות, נזכיר כי הנאשם זימן לעדות מטעמו עד מומחה, הוגשו עשרות מוצגים והתקיימו לא פחות מ - 5 ישיבות הוכחות. במהלך ניהול ההוכחות התגלה הנאשם כבלתי מהימן ומניפולטיבי, גרסתו נמצאה כרוויית סתירות וכבושה, ונדחתה ככזו שאינה מתיישבת עם הראיות שהובאו לפני בית המשפט. התנהלות זו התגלתה במלוא עוזה, בשעה שאף בעת הטיעונים לעונש ניסה הנאשם באמצעות בא כוחו למסור גרסה חדשה על חלקו באירוע. ברי, כי אילו היה בוחר הנאשם, לחלופין, למסור במסגרת הודעותיו במשטרה, ולמצער בתשובתו לכתב האישום גרסה לפיה חלקו באירוע היה שולי או בוחר להכחיש הכחשה צרה, אודות תוכנה של הכספת בלבד, הרי היה נחסך מן המאשימה ומבית המשפט הצורך משמיעת כלל הראיות בתיק.

42. בתיק שצורף, לעומת זאת, הודה הנאשם במיוחס לו ונטל אחריות ועובדה זו נזקפת לזכותו, ולהודאה זו יינתן משקל ראוי בעת גזירת עונשו בתיק שצורף.

43. הנאשם אב לשני ילדים קטינים. את הנזק שיגרם להם כתוצאה מעונשו של הנאשם, לקחתי בחשבון בעת גזירת הדין.

44. בדברו האחרון, לא נטל הנאשם אחריות על מעשיו שהוכחו, לא הביע כל חרטה או אמפתיה עם קורבנות העבירות, אלא הסתפק בפניה לרחמי בית המשפט וטען כי החל הליך טיפולי. דבריו אלו מתחברים לטענות בא כוחו, לפיהן במסגרת תסקיר מעצר שנערך בעניינו בתיק שצורף, דווח על כך שזוהתה עייפות אצל הנאשם ורצון כנה לערוך שינוי בחייו. בהמשך לכך, עתר ב"כ הנאשם למתן תסקיר שירות מבחן בעניינו בטרם מתן גזר הדין, עתירה אותה דחיתי מן הטעמים שפורטו בפרוטוקול הדין. לצרכי גזר הדין אציין, כי גם אם אכן נתגלו בקרביו של הנאשם ניצני מוטיבציה ראשונית לשינוי אורחות חייו, הרי בכל מקרה אין בכך בכדי לעלות בגדר שיקולי שיקום משמעותיים שיש ליתן להם משקל בקביעת העונש.

45. לאחר ששקלתי את כלל השיקולים המפורטים לעיל, אני מוצאת למקם את הנאשם בתיק העיקרי בשליש

העליון של מתחם הענישה אותו קבעתי לעיל, ובתיק שצורף בחלקו העליון של השליש השני של המתחם. אלו יוטלו על הנאשם, בצירוף מאסרים מותנים ממושכים, קנס ופיצוי למתלוננים.

46. בטרם סיום, נותר להכריע בשאלת אופן הפעלת המאסרים המותנים העומדים לחובתו של הנאשם; כפי שצוין לעיל, עתרה ב"כ המאשימה, כי בית המשפט יורה על הפעלת שני מאסרים מותנים שהוטלו על הנאשם ב- **ת"פ 57728-02-16 (מח' מרכז)** - האחד בן 8 חודשים שהוטל בגין ביצוע כל עבירה מסוג פשע בה הורשע, והשני בן 4 חודשים שהוטל על הנאשם בגין ביצוע כל עבירה אחרת בה הורשע. המאשימה עתרה להפעילם במצטבר זה לזה ובמצבר לעונש המאסר שיוטל עליו. ב"כ הנאשם טען, כי להפעלתם באופן חופף. קביעתי בסופן של דבר נעה בין שתי העתירות שהובאו לפני; כידוע, סעיף 58 לחוק העונשין קובע כי ככלל, תקופת המאסר המותנה ותקופת המאסר שהוטלה בשל עבירה נוספת ירוצו "בזו אחר זו", קרי - באופן מצטבר, זולת אם מצא בית המשפט טעמים להפעלת המאסר המותנה, כולו או חלקו, בחופף למאסר שנגזר (ראו **ע"פ 7907/2014 ואזנה נ' מדינת ישראל**, פס' 18-12 (22.2.2015), **ע"פ 2336/2016 ריאד מזראיב נ' מדינת ישראל**, פס' 32 (14.12.2017)). כאשר מדובר בשני מאסרים מותנים שנוטלים מכתב אישום אחד ומאותה מסכת עובדתית, כבענייננו, נקודת המוצא היא של חפיפה בין העונשים (**ע"פ 4517/04 מסראווה נ' מדינת ישראל** (10.03.2005); **ת"פ 60150-03-16 מדינת ישראל נ' ליוסטרניק** (07.02.2018); **ת.פ 55157-06-17 מדינת ישראל נ' אלמו** (17.9.2018)). משמעות הדברים היא, כי הפעלת המאסרים המותנים, בעניינו של הנאשם שלפניי, תהא באופן שהם יחפפו זה לזה, אך זאת במצטבר לעונש המאסר שייגזר עליו.

סוף דבר:

47. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל:

בתיק העיקרי: 36 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס.

בתיק שצורף: 24 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס.

סה"כ נגזרים על הנאשם 60 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו.

ב. אני מורה על הפעלת המאסרים המותנים שהוטלו על הנאשם בת"פ **57228-02-16 (מח' מרכז)**, כך שהמאסר המותנה בן 4 חודשים שנגזר על הנאשם יחפוף את המאסר המותנה בן 8 החודשים שנגזר עליו באותו גזר דין, וזה יצטבר למאסרים בפועל שהוטלו על הנאשם לעיל.

סה"כ ירצה הנאשם 68 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו.

ג. **מאסר על תנאי:**

12 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יבצע עבירת רכוש מסוג פשע, בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

9 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יבצע עבירת רכוש מסוג עוון, בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

12 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יבצע עבירה של קשירת קשר לעשות פשע, בתוך 3 שנים מיום שחרורו.

ד. **קנס:**

בתיק העיקרי: ישלם הנאשם קנס ע"ס 7,000 ₪ או 70 ימי מאסר תמורתו

בתיק שצורף: ישלם הנאשם קנס ע"ס 5,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו.

הקנסות ישולמו עד ליום 20.11.23.

ה. **פיצויים כספיים:**

בתיק העיקרי: ישלם הנאשם למתלונן (ע.ת. 1) פיצוי כספי ע"ס 20,000 ₪.

בתיק שצורף: ישלם הנאשם למתלוננים (ע.ת. 3-4) פיצוי כספי ע"ס 10,000 ש"ח ₪.

סכום הפיצויים הכספיים יופקד בקופת בית המשפט, עד ליום 20.09.23.

ו. אני מורה על חילוט רכבו של הנאשם, מסוג ג'יפ רנגלר ל.ז. 40235301.

ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד בתוך 45 ימים

ניתן היום, ב' אב תשפ"ג, 20 יולי 2023, בהעדר הצדדים.